

عفاف بکاریم تا درخت تناوری از آن سربر آورد که از حرارت خوشید صداقت و صمیمت و طهارت نیرو بگیرد و از آب زلالیت و وروح روان سیراب شود تا میوه ثمره اش اول به کام خود ما سپس به جان آنهایی نشید که از عشق فقط نامی بر نچیده اند بلکه ریشه در معنویت و عبودیت و انسانیت دوانده اند .

به یاد داشته باش که تو باید هستی را بسازی پس ابتدا خود را بساز همت بلندار و نظر گاهت را وسعت ده که ارزش آدمی به نقشی است که می آفریند و یادی که بر جای می گذارد .

می بینم که در طول تاریخ در همه حرکات حق جویانه و سرنوشت ساز تجسم عینی حرکت در قالب زنان و مردان همپای هم به نمایش گذارده می شود در کنار آدم و حوا در کنار ابراهیم و سارا و هاجر در کنار موسی و هارون مادر و خواهر در کنار عیسی مریم در کنار محمد خدیجه و در کنار علی و فاطمه در کنار حسین و زینب .

و این چنین است که اگر زن به کمال انسانی خود که همان تقوی و ایمان است برسد مریم می شود که ذکریای نبی در برابرش زانو می زند فاطمه می شود که پیامبر خاتم بر دستانش بوسه می زند و زینب می شود محمل پیام عظیم عاشورا با هیبت کلامی چون علی (ع) .

می دانی عزیز دل خداوند به مادر همه انسان ها حوا اولین زن عالم چه هدیه ای عطا نمود امام صادق فرمودند که در آغاز خلقت حوا به خداوند گفت

ای پروردگار من مرا نیز همانند آدم بخشایشی فرما پروردگار بلند مرتبه فرمود به تو نعمت حیا ورزیدن مهربانی و انس گرفتن را می بخشم پس این همه هدیه خداوندی است به تو در بدو ورودت به این دنیا هدیه را پاس داشتن اولین رسم دوستی است پس این عشق عفیف و پاک را به کسی هدیه ده که تو را برای روح بخواد و پاسبان حریم دلت باشد و

بیش از همه و بیش از سرمایه را نثار خالق مهربانت کن که تو را صدها برابر حتی بیش از مادرت دوست دارد او که برای لحظه لحظه تو نگران است و به دنبال بهانه ای می گردد که بندگانش را در آغوش خدایی اش نوازش کند روح عاشقانه خود را به او بسپار که او بهتر از هر انسانی حرمت عشق را می داند و عشق ورزی را می شناسد چرا که او خود تمامی عشق و مهر است .

پس بیا از همین امروز این گوهر ناب را در خاک زرخیر

